

DE TIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR (B)

EERSTE LEZING (Wijsh 1,13-15.2,23-24)

Uit het boek der Wijsheid.

Niet God heeft de dood niet gemaakt en Hij vindt geen vreugde in de ondergang van hen die leven, maar alles heeft Hij geschapen om te bestaan en de schepselen in de wereld zijn heilzaam; er is geen kruid bij dat verderf brengt en de onderwereld heerst niet over de aarde, want de gerechtigheid is onsterfelijk. God heeft de mens immers geschapen voor een onvergankelijk leven en Hij heeft hem tot een beeld van zijn eigen eeuwigheid gemaakt, maar door de afgunst van de duivel is de dood in de wereld gekomen en de aanhangers van de duivel zullen hem ondergaan.

TUSSENZANG (Ps 30)

Ik prijs U hoog, Heer,
want U hebt mij uit de put omhooggehaald;
geen vijand kan nog om mij lachen.
Uit het dodenrijk hebt U mij opgehaald, Heer,
U hebt mij opnieuw laten leven
en mij weerhouden van de weg naar het graf.

Luister, Heer, ontferm u over mij,
laat zien dat U mijn helper bent.'
En wat hebt U gedaan?
mijn klacht in reidans omgezet, mijn rouwkleed genomen en een feestkleed
gegeven.

Nu zingt mijn hart U voortaan toe, en nooit,
nooit zal ik meer zwijgen.
Heer, mijn God, U zal ik voor altijd eren.

TWEEDE LEZING (2 Kor 8, 7.9.13-15)

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte.

Broeders en zusters, Gij munt reeds in zo veel opzichten uit, in geloof, welsprekendheid, kennis, in ijver op allerlei gebied, in de liefde die wij in u hebben

gewekt; laat dan ook dit liefdewerk uitmuntend slagen! Want u kent de liefde die onze Heer Jezus Christus u heeft betoond: omwille van u is Hij arm geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u rijk zou worden door zijn armoede. Het is niet de bedoeling dat u door anderen te ondersteunen zelf in moeilijkheden komt. Er moet een zeker evenwicht zijn. waarover geschreven staat: "Hij die veel had verzameld, had niet te veel, en hij die weinig had verzameld, kwam toch niet te kort".

EVANGELIE (Mc 5, 21-43)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

In die tijd, Toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem. Dat was aan het meer. Daar kwam Jaïrus aan, een van de synagogenbestuurders. Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten en smeekte Hem dringend: 'Mijn dochtertje is doodziek. Kom mee en leg haar de handen op, zodat ze gered wordt en in leven blijft.' Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op. Er was een vrouw bij die al twaalf jaar aan vloeïngen leed. Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters en alles uitgegeven wat ze had, en er geen baat bij gevonden; ze was er eerder op achteruitgegaan. Omdat ze over Jezus gehoord had, kwam ze door de menigte naar Hem toe en raakte van achteren zijn kleren aan. Want', dacht ze, 'als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik gered worden.' Meteen droogde de bron van haar bloed op, en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen. Maar Jezus, die zelf meteen voelde dat er een kracht van Hem was uitgegaan, draaide zich in de menigte om en zei: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: 'U ziet hoe de menigte tegen U opdringt, en U zegt: 'Wie heeft Mij aangeraakt?' ' Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had. De vrouw werd bang en begon te beven, omdat ze wist wat er met haar gebeurd was. Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten en vertelde Hem de hele waarheid. Maar Hij zei haar: 'Mijn dochter, uw vertrouwen is uw redding; ga in vrede, en blijf van uw kwaal verlost.' Hij was nog niet uitgesproken of daar kwamen mensen uit het huis van de synagogenbestuurder om hem te zeggen: 'Uw dochter is gestorven. Wat valt u de meester nog lastig?' Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd, zei tegen de synagogenbestuurder: 'Wees niet bang, heb maar vertrouwen.' Hij liet niemand met zich meegaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Ze kwamen bij het huis van de synagogenbestuurder, en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen. Hij ging naar binnen en zei: 'Waarom die drukte en die tranen? Het kind is niet gestorven, het slaapt.' Ze lachten Hem uit. Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten, nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee, en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag. Hij pakte het kind bij de hand en zei haar: 'Talita koem.' In vertaling betekent dat: Meisje, Ik zeg je, sta op. Meteen stond het meisje op en liep rond. Ze was twaalf jaar. Ze raakten buiten zichzelf van opwinding. Hij beval hun met nadruk dat niemand dit te weten zou komen, en Hij vroeg hun om haar eten te geven.